Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Santa Magdalena de Fígols

Montmajor

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Gargallà, casa Fígols
Emplaçament	De Montmajor a Cardona s'agafa un desviament a l'esquerra passat l'accès a Gargallà.

Coordenades:

Latitud:	41.96704296741005
Longitud:	1.7149428008904357
UTM Est (X):	393519
UTM Nord (Y):	4646915

Classificació

Número de fitxa	08132 - 63
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Romànic Modern
Segle	XIII/XVII
Any	1689
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Actualment s'ha començat a repicar les parets per deixar la pedra vista i s'han setapat les cornises i pilatres de la volta que tenen una decoració de fulles esculpida a la pedra.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Número inventari	IPAC, nº 3501, any 1982
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Autoria de la fitxa	Cortés Elía, Mª del Agua

Data de registre de la fitxa: ds., 22/02/2003 - 01:00

Descripció

L'església forma part de la masia de Fígols. És un edifici de petites dimensions amb algunes construccions adossades que destorben la visibilitat de la construcció. D'estructura molt simple formada per una sola nau, amb la porta oberta a ponent, coberta amb volta lleugerament apuntada i sense absis. L'interior presenta l'aparell molt ben dispossat i es conserva bé el punt d'arrencada de la volta ornat amb una petita cornisa, no del tot visible degut a la quantitat d'encalat que encara cobreix les parets. La porta de l'església és d'arc de mig punt amb grosses dovelles i porta la data 1689, està aixoplugada per un porxo. Aquesta mateixa façana està coronada per un campanar d'espadanya en el que s'obren dues finestres d'arc de mig punt fets amb dovelles petites. Al 1709 Josep Pujol va fer unes ampliacions a banda i banda de l'edifici en les que es va disposar unes capelles laterals i la sagristia. L'interior és molt senzill, destacant la decoració del presbiteri amb un altar modern d'estil neoclàssic i uns fragments de taules policromades que representen escenes de la vida de Sant Serní, que son reaprofitades d'un anterior retaule de finals del gòtic fragmentat. De l'antic cementiri, que es trobava al costat sud de l'església, tan sols resta una làpida al terra, ja que després de l'incendi del 1994 es va fer el paviment nou de pedra i es van treure els ossos que es van portar al cementiri de Gargallà.

Observacions:

Actualment es fa missa dos cops a l'any: el dilluns de Pasqüa en que es cel·lebra la festivitat de Sant Sadurní i al mes de juliol per Santa Magdalena. Per visitar l'església s'ha de demanar la clau a la casa.
La clau de l'esgésia la guarden a la casa Fígols. BCIL proposat per acord del Plé el 2-4-1998, però encara no resolt.

Història

L'església de Santa Magdalena de Fígols era advocada primerament a Sant Sadurní i depenent en els seus orígens del monestir de Ripoll. Aquesta donació a Ripoll es faria quan Guifré el Pilós va repoblar els territoris de frontera. L'església i el lloc de Fígols juntament amb altres propietats de Ripoll a la zona, com Gargallà i Sorba, eren punts d'enllaç i de reforç entre els castells de Cardona i de Casserres durant els segles IX i X. L'any 1003 el comte Oliba cedí a Ripoll molts alous a Osona i el Berguedà, en concret l'església de Sant Andreu de Gargallà amb els seus delmes i primícies, i l'església de Sant Sadurní de Fígols. Entre 1312 i 1315 l'església tenia capellà propi i cementiri, però probablement depenent de Sant Andreu de Gargallà. No sabem quan es va canviar l'advocació, ja que el 1715 encara era Sant Sadurní de Fígols. El nom de Santa Magdalena el prendria degut a la fundació d'un benefici amb el titular d'aquesta santa, creat el 1769 per l'amo de Torrabadella (BACH, 2002). El segle XVI era sufragània de Gargallà essent l'església de 10 cases del seu voltant i actualment és la capella de la casa de Fígols seguint com a sufragània de Sant Andreu. Durant els incendis forestals de l'estiu del 1994 part de l'església es va cremar, però la família Boixader-Planas, propietaris de la casa Fígols, van restaurar el porxo, la teulada i tot l'exterior que havia quedat malmès.

Bibliografia
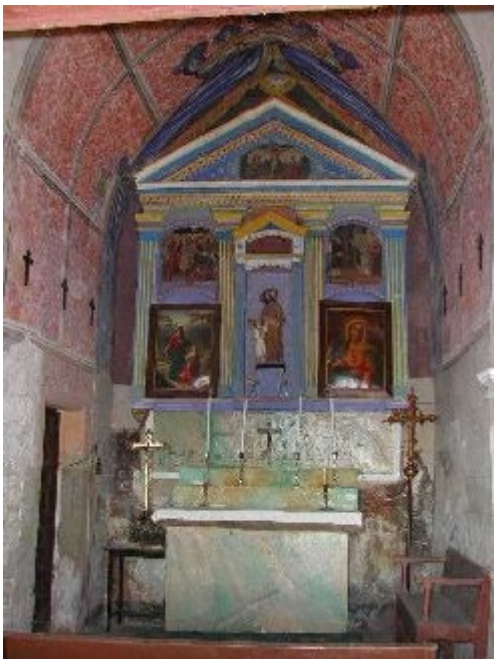
AA.DD. (1985). Catalunya Romànica. Vol. XII El Berguedà. Fundació Enciclopèdia Catalana. GAVÍN, J.M. (1985). Inventari d'esglésies. Vol. 17 El Berguedà. Ed. Arxiu Gavín. Barcelona. BACH, A. (2002). Montmajor i el seu comú. Ajuntament de Montmajor.